

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 10. Adolescentem vi è religione rapiens, à Iudice negligente & iniusto non damnatus, ad diuinæ iustitiæ sententiam euocantus, risum amarum amara morte luit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

sua quoque tunc vita penderet. Nam correptus morbo, qui animam eius, decimo quarto, ab eo, quo ad iudicium vocatus est, die, ad Rhadamantum expulit, verè sensit, ridentes à Deo irrideri, rectiusque se facturum fuisse, si, quod Martyri falsò prædixit, sibimet ipsi cecinisset, ac in tempore resipisset. Sed, vt D. Gregorius ait, *habet hoc prauorum malitia, vt cum vera in se flere mala renuit, fingat aliena: Nam, quasi solatio facinoris utitur, si, falsis vocibus, & vita corripientis inquinetur.*

S. Gregor. lib. 10. Moral. c. 3.

§. X.

Adolescentem vi è religione rapiens à Iudice negligente & iniusto non damnatus, ad diuinam iustitiam sententiam euocatus risum amarum amara morte luit.

Thom. Cantiprat. lib. 2. Apum. c. 35. §. 2.

Alterius etiam causâ, vadimoniû constituit apud doctû & pbatæ fidei scriptorè, alius; de quo eiusdem temporis author ita scribit: *Monasteriû S. Iacobi, apud Leodium, notû multis est & acceptû. Istud quidam adolescens consobrinus maioris Prepositi, causa deuotionis & religionis, intravit. Quod vt audiuis prepositus, indignè tulit: mandat Abbati remitti consobrinum, per clericos: renuit ille.*

Tunc

Tunc Præpositus, forti manu collecta satellitâ, intrat violenter cœnobium, rapit iuuenem & nudatum sancto habitu, induit seculari. Abbas ergo Monasterij, collectis primoribus ciuitatis, Episcopo queritur, & totum clerum, pro tantis iniurijs, interpellat. Hoc cum indignanter vix vellet audire Episcopus, & Abbatem potiùs duris verbis impeteret: flexis Abbas genibus, cum moderamine verborum, dixit Præposito: Iudicem contra te, ô Præposite, in terra habere non possum, & ideo contra te Deum summum iudicem interpello, ut infra 40. dies uterq; nostrum compareat, coram illo, sententiam pro meritis acceptans. Ad hoc Præsul cachinnans cum suis irrisit hominem atq; spreuit, & repulit exprobratum. Quid plura? 40. die, circa nonam, mortuus est dictus Abbas: & cū pro eo solemniter pulsaretur, sedens in balneo Præpositus, quesuit à circumstantibus, quid hoc esset? Mox quidam ingrediens, & requisitus de sonitu campanarum, respondit, Abbatem S. Iacobi modò esse defunctū, & pro eo pulsationem fieri tam solemnem. Illico recordatus Præpositus, quadragesimam diem esse, qua se citatum, coram summo iudice, audierat ab Abbate, consternato animo, dixit suis: Citò videte, quid faciam, mortuus ego sum: compare-

re me hodie summi iudicis conspectibus oportebit. Nec mora, post verba hac, cum balneum egredi festinaret, in astantium manibus, cum diro eiulatu, & vocibus, expiravit; ibi procul dubio respondere compulsus, ubi causarum strepitus cessant, iurisperitorum advocatio conticescit; ubi nec preces, nec precium liberabunt, ubi nec interlocutoria iudicis sententiam prorelabunt. Clarè hinc perspicitur, etsi iudices, in hoc Mundo, officio suo desint, non tamen deesse Deum, qui iudicet; eumque Præpositis, ac Principibus longè esse potentio-rem.

§. XI.

Voluisse quidem Deum ordinariè hominibus futura esse incerta; sæpe tamen etiam profuisse, ut de hora mortis certiores redderentur.

Socrates sapientiæ, apud profanos, si-
 mulachrum, teste Xenophonte ac Eusebio,
 hanc pronunciauit sententiam, *cognitionem
 futurarum rerum, quæ in potestate Dei sunt,
 non esse hominibus procurandam: neq̄, enim pos-
 se homines eas res cognoscere, nec Deo gratum
 esse, si quæ ille occultavit, ea mortales velint ni-
 mis studiosè curiosèq̄ cognoscere. Immo & i-
 pse Christus, cum discipuli eius curiosa in-
 ter-*

Xenophō
 lib. de di-
 ctis & fa-
 ctis So-
 cratis.
 Euseb. l.
 14. de
 Præpar.
 9. 4.

ter-